

NIESKOŃCZONE ŻYCIE

Podróż duszy po śmierci

Joaquín Cámara

NIESKOŃCZONE
ŻYCIE

NIESKOŃCZONE ŻYCIE

Podróż duszy po śmierci

Joaquín Cámara

Tytuł oryginału: *Una vida infinita*

Copyright © Joaquín Cámara Marín

Copyright © for the Polish edition by PURANA 2021

Przekład: Anna Alochno-Janás

Kompleksowe opracowanie książki:
Agencja Wydawnicza Synergy Elżbieta Meissner
www.agencja-wydawnicza-synergy.pl

Zespół w składzie:
Redakcja: Elżbieta Meissner
Korekta: Anna Sadczuk
Skład, łamanie i adaptacja okładki: Barbara Kryska

ISBN: 978-83-66200-51-7

Wydawca:
Wydawnictwo PURANA
ul. Agrestowa 11, 55-330 Lutyńia
tel.: 71 35 92 701, 603 402 482
e-mail: biuro@purana.com.pl
www.purana.com.pl
Facebook: FB Wydawnictwo Purana

Zapraszamy do naszej
księgarni internetowej:
www.purana.com.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej książki nie może być powielana bądź przekazywana w jakiegokolwiek formie, żadnymi środkami elektronicznymi lub mechanicznymi, łącznie z fotokopiowaniem, nagrywaniem lub przez dowolny system przechowywania informacji, bez pisemnej zgody wydawcy.

Spis treści

O autorze	11
Przedmowa	13
Wstęp	19

Rozdział 1

BADANIA NAUKOWE DOTYCZĄCE ŻYCIA POZAGROBOWEGO	23
Badanie doświadczeń z pogranicza śmierci	26
Odkrywanie reinkarnacji	30
Wejście do świata duchowego	32
Wnioski z badań	35

Rozdział 2

ŚMIERĆ I PRZEJŚCIE DO PŁASZCZYZNY ASTRALNEJ	37
Ciała i płaszczyzny istnienia	38
Proces śmierci i wejście na płaszczyznę astralną	41
Gdy śmierć jest spodziewana	42
Gdy śmierć jest nagła	47
Często zadawane pytania	49

Rozdział 3

PŁASZCZYZNA ASTRALNA	55
Wibracje i pod płaszczyzny astralne	59
Życie na płaszczyźnie astralnej	61
Życie na niższych pod płaszczyznach	61
Życie w środkowych i górnych pod płaszczyznach	69
Życie w średnich i wyższych pod płaszczyznach	77
Opuszczenie płaszczyzny astralnej	79
Kontakty między płaszczyzną astralną a ziemią	81
Często zadawane pytania	90

Rozdział 4

PŁASZCZYZNA MENTALNA, CZYLI ŚWIAT DUCHOWY	99
Wchodzenie w światło na końcu tunelu	100
Spotkanie z najbliższymi	103
Strefa uzdrowienia	106
Sesja doradztwa z przewodnikiem	109
Ponowne spotkanie z grupą dusz	111
Życie w świecie duchów	116
Praca	116
Nauka	119
Inna działalność	120
Przegląd i rewizja życia	121
Przygotowanie do kolejnej reinkarnacji	128
Czego dusza musi się nauczyć w nowym wcieleniu?	129
Jakie problemy karmiczne dusza musi rozwiązać?	130
Jak dusza będzie realizować nauki?	134
Z kim dusza będzie odbywać nauki?	137
Często zadawane pytania	138

Rozdział 5

POWRÓT DO ŻYCIA NA ZIEMI	151
Cięża i kontakt pomiędzy duszą a płodem	152
Narodziny i wczesne dzieciństwo	155
Życie na ziemi	158
Często zadawane pytania	160

Rozdział 6

SAMOBÓJSTWO, MORDERSTWO	
I INNE RODZAJE ŚMIERCI NIENATURALNEJ	163
Samobójstwo	165
Podróż duszy po śmierci samobójczej	166
Zabójstwo	174
Inne nienaturalne zgony	177
Wypadki lub zaniedbania	177
Kara śmierci	178
Aborcja	179
Eutanazja	180

Rozdział 7

ZROZUMIENIE ŻYCIA	183
Jesteśmy istotami duchowymi	184
Twój plan życiowy	185
Rozpoznanie planu życiowego	187
Powtarzające się sytuacje	188
Nagromadzone emocje	190
Powtarzające się myśli	190
Ludzie, którzy wyprowadzają cię z równowagi	191
Intuicja	191

Nowa świadomość	192
Mapa i terytorium	194
Rozdział 8	
TOWARZYSZENIE OSOBE NA ŁOŻU ŚMIERCI	199
Wspieranie osoby umierającej	200
Tworzenie właściwego środowiska	200
Zrozumienie stanu żałoby	201
Szacunek dla duchowych przekonań	203
Czuwanie przy łóżku i pomoc w wyrażaniu siebie	203
Empatia i okazywanie bezwarunkowej miłości	205
Wsparcie psychologiczne	205
Kontynuacja pomocy po śmierci	206
Żałoba tych, którzy pozostali	209
Zaakceptowanie realności straty	210
Praca nad emocjami i bólem po stracie	210
Przystosowanie się do nieobecności	211
Emocjonalne przeniesienie osoby zmarłej	211
Wejście w wymiar duchowy	212
Żałoba tych, którzy odeszli	213
Epilog	215
Kontakt z autorem	218
Bibliografia	219

*Ze wszystkich rzeczy pozostały te trzy:
pewność, że zawsze się zaczyna,
pewność, że trzeba kontynuować,
i pewność, że zostanie ci przerwane,
zanim skończysz.*

*Uczyń z tej przerwy nową drogę,
zamień upadek w taneczny krok,
strach w drabinę,
sen w most,
poszukiwanie w spotkanie¹.*

FERNANDO TAVARES SABINO

¹ F. Tavares Sabino, *O encontro marcado*, Record, Rio de Janeiro 1981, e-book: <http://groups.google.com/group/digitalsource>, s. 154. (Przekład zapośredniczony z j. hiszp.: AAJ – przyp. tłum.).

O autorze

Joaquín Cámara ukończył psychologię, jest specjalistą akademickim w dziedzinie psychoterapii żałoby i ekspertem od duchowej regresji do przeszłych wcieleń i życia pomiędzy wcieleniami. Swoją praktykę zawodową rozpoczął, stosując konwencjonalną psychoterapię w szpitalach i przychodniach: psychoonkologicznych, opieki paliatywnej, zdrowia psychicznego i seksuologii. W czasie praktyki prywatnej rozwijał terapię psychoduchową (psychodeliczną), która obejmuje zarówno metody zaczerpnięte z konwencjonalnej psychologii, jak i metody doskonalenia duchowego. Obecnie kontynuuje pracę jako psychoterapeuta w Madrycie i kieruje mającym ponad milion czytelników blogiem *Círculo de Búsqueda* (Krąg Poszukiwań) oraz wirtualną społecznością o tej samej nazwie, w której tysiące członków z całego świata zgłębia wiedzę o życiu pozagrobowym. Joaquín od ponad dziesięciu lat bada zagadnienie życia po śmierci fizycznej, zarówno teoretycznie, jak i praktycznie – poprzez regresje duchowe i doświadczenia kliniczne przeprowadzane z pacjentami.

Przedmowa

W całym moim życiu osobistym i zawodowym nigdy nie umiałem traktować człowieka wyłącznie jako zbioru myśli i zachowań. To prawda, że one istnieją, i kiedy pojawia się cierpienie, trzeba nad nimi pracować, ale jest też znacznie ważniejszy aspekt, który należy zbadać, zrozumieć i udoskonalić, aby osiągnąć głęboką i realną zmianę: to aspekt duchowy. Ta sfera jest dla człowieka czymś fundamentalnym i kryją się w niej prawdziwe przyczyny problemów i sens obecnego życia na ziemi.

Od ponad dziesięciu lat badam duchową część życia w możliwie najbardziej skrupulatny sposób: poprzez setki współczesnych badań prowadzonych przez wybitnych naukowców w dziedzinie zdrowia psychicznego, a także poprzez teksty filozoficzne i religijne z całego świata. Kiedy zaczynałem pracować jako psychoterapeuta, wcielałem tę duchową wiedzę w życie podczas sesji terapeutycznych i widziałem, jak bardzo pomogło to moim pacjentom w lepszym zrozumieniu siebie, swojego otoczenia i okoliczności życiowych, przez które przechodzili. Udało mi się również zweryfikować, w jaki sposób wiedza o życiu po śmierci (życiu **pozagrobowym**) tak bardzo pomaga tym, którzy przechodzą przez proces żałoby, ponieważ udaje im się zrozumieć, co tak naprawdę stało się z ich ukochaną zmarłą osobą. Ponadto wszystkie te informacje są bardzo przydatne dla osób, które pracują nad swoją duchowością, ponieważ wyjaśniają kolejne etapy

drogi, którą podążają, a także dla tych, którzy szukają prawdziwych odpowiedzi na uniwersalne pytania: Kim jesteśmy? Skąd pochodzimy? Co tu robimy? Dokąd pójdziemy po śmierci? W tej książce postaram się udzielić odpowiedzi wszystkim tym osobom, niezależnie od ścieżki, którą w tej chwili podążają.

Zanim zacznę mówić o życiu po śmierci, chciałbym opowiedzieć, w jaki sposób dowiedziałem się tego wszystkiego, czym się teraz dzielę. Od najmłodszych lat zawsze odczuwałem wielki duchowy niepokój. Jak przeważający odsetek ludzi w tamtych czasach wychowałem się w religii większości, którą praktykowałem. Z biegiem czasu zdałem sobie sprawę, że nie znajduję w niej odpowiedzi na coraz liczniejsze wątpliwości, jakie mnie trapiły, dotyczące Boga, życia po śmierci czy sensu życia. W istocie poczułem w sobie silne uczucie, niemal głos, który szeptał mi: „to nie to”. Dlatego zdecydowałem się wyruszyć na ścieżkę poszukiwań duchowych gdzie indziej. Badałem wiele religii, dołączałem do grup duchowych, a nawet sekt różnych wyznań, ale w żadnej z nich nie znalazłem odpowiedzi, których potrzebowałem. Nie dlatego, że mi ich nie udzielano, ale dlatego, że te odpowiedzi nie rezonowały we mnie, co sprawiło, że nadal miałem głębokie poczucie, że „to nie jest to”.

Każdy z nas ma wyznaczony plan życia na ziemi, który stopniowo rozwija się na naszych oczach i z którego istnienia nie zdajemy sobie sprawy. Wtedy jeszcze nie wiedziałem, że spotykanie tych wszystkich grup religijnych miało swój cel: chociaż nie przyniosły mi odpowiedzi, których szukałem, to w jakiś sposób wskazały mi drogę, a na dodatek udało mi się poznać kilka prawd, które później mi się przydały. Byłem tym wszystkim zmęczony i na pewien czas zaprzestałem dalszych poszukiwań, ale mój osobisty plan nauki nadal się rozwijał. Pewnego dnia,

kiedy studiowałem na uniwersytecie, wpadła mi w ręce mała książeczka, której wcale nie szukałem. Znany naukowiec pisał w niej o czymś, o czym nigdy wcześniej nie słyszałem, o **reinkarnacji i przeszłych wcieleniach**. Zacząłem ją czytać z dużym zainteresowaniem z dwóch powodów: po pierwsze dlatego, że nie miałem pojęcia, iż są naukowcy zajmujący się tymi sprawami, a po drugie ponieważ idea reinkarnacji była dla mnie zupełnie nowa. Ale to, co było najbardziej zadziwiające podczas czytania tej książki, to fakt, że nic, co przeczytałem, właściwie mnie nie zaskoczyło. Tak jakby część mnie już to wiedziała. I po raz pierwszy poczułem wewnętrzną pewność, że „to może być to”.

Z uwagi na wcześniejsze doświadczenia z różnymi grupami duchowymi i religijnymi oraz w dużej mierze ze względu na moje wykształcenie naukowe musiałem zgłębić tematykę reinkarnacji i przeszłych wcieleń, szukając różnych autorów i wiarygodnych naukowców, którzy zajmowali się tym zagadnieniem na poważnie, aby móc porównać uzyskane informacje. Zaskakujące było to, że wielu naukowców zajmujących się zagadnieniami życia po śmierci, pochodzących z różnych uniwersytetów, szpitali lub klinik psychiatrycznych, nie odkryło nic nowego, o czym nie mówiłyby wcześniej opracowania naukowe i media głównego nurtu: Brian Weiss, Michael Newton, Elisabeth Kübler-Ross, Ian Stevenson, Raymond Moody i wielu innych psychologów lub psychiatrów, którzy przez dziesięciolecia badali naukowo przetrwanie duszy po śmierci i osiągnęli wspaniałe rezultaty. Każde z nich specjalizowało się w określonym aspekcie życia po śmierci, więc ich badania, chociaż nie obejmowały całego doświadczenia życia pozagrobowego, pomogły mi w narysowaniu mapy.

W trakcie tych poszukiwań natrafiłem również na ważne teksty klasyczne, które zawierały istotną wiedzę o życiu duchowym

i rzeczywistości człowieka. Informacje zawarte w tych starożytnych tekstach zaczęły potwierdzać współczesne badania, co nadało im większą wiarygodność i znaczenie. Wtedy zdałem sobie sprawę, jak trudno jest większości ludzi uzyskać dostęp do tych informacji, ponieważ są to teksty hermetyczne, złożone i zagmatwane. To wtedy zdecydowałem się założyć bloga, na którym zamierzałem w prosty, ale dogłębny sposób dzielić się wszystkimi informacjami, które zbierałem i opracowywałem. Wkrótce setki ludzi zaczęło odwiedzać moją stronę w poszukiwaniu odpowiedzi. Po pewnym czasie czytelnicy poprosili mnie o miejsce, w którym mogliby dzielić się swoimi doświadczeniami dotyczącymi życia pozagrobowego: kontaktami ze zmarłymi bliskimi, snami, znakami z innych płaszczyzn egzystencji, doświadczeniami z pogranicza śmierci itp. Dlatego stworzyłem wirtualną społeczność i dzięki temu mogłem zweryfikować wszystko, co przeczytałem w badaniach, oraz przekonać się, że tego rodzaju przeżyć doświadczyły setki osób z różnych krajów, kultur i wyznań o różnym poziomie wykształcenia.

Pod koniec studiów z psychologii przez pewien czas praktykowałem w szpitalach i ośrodkach zdrowia, stosując konwencjonalną psychoterapię. Czułem jednak, że tego typu terapia, w wielu przypadkach rzeczywiście uzasadniona, nie obejmuje kwestii, którą uważałem za fundamentalną – aspektu duchowego. Nie byłem w stanie pracować jedynie na tym poziomie, mając świadomość, że człowiek jest czymś więcej, że jego życie wykracza znacznie dalej, niż mu się wydaje, i że w jego wnętrzu tkwi dusza, od której został odłączony i z którą musi ponownie się połączyć, aby osiągnąć prawdziwy wewnętrzny spokój i zyskać głęboką wiedzę o tym, kim jest i jaki jest prawdziwy sens jego istnienia. Dlatego w ramach mojej prywatnej praktyki

kontynuowałem pracę z elementami konwencjonalnej psychologii, ale zacząłem również używać narzędzi duchowych, co zapoczątkowało eklektyczny tryb pracy, który nazywam **terapią psychoduchową**.

Z wieloma moimi pacjentami za pomocą hipnozy dokonywałem codziennych regresji do przeszłych wcieleń oraz życia pomiędzy wcieleniami, dzięki czemu nie tylko pomagałem im w psychologicznym, duchowym i życiowym rozwoju, ale mogłem także stale poszerzać swoją wiedzę o życiu pozagrobowym, osobście weryfikując to, co dzieje się po śmierci fizycznej, i rozpraszając wątpliwości, na które nie znalazłem odpowiedzi w innych badaniach.

Przez te wszystkie lata czytelnicy, koledzy i pacjenci prosili mnie o polecenie im książki, która poszerzyłaby ich wiedzę, jednak bardzo trudno było mi znaleźć publikację, która zajmowałaby się wszystkimi aspektami życia pozagrobowego albo przedstawiałaby treści w sposób dokładny i prosty zarazem. Mimo że istnieją niezliczone książki i artykuły o życiu po śmierci, zwykle mają one dwie główne wady: po pierwsze duża część z nich jest nadmiernie skomplikowana, podczas gdy inne są zbyt proste i nie zawierają wszystkiego, co wiadomo o świecie duchowym, a po drugie pozostawiają wiele pytań nierozstrzygniętych lub niedostatecznie uzasadnionych albo mieszają informacje z przekonaniami filozoficznymi lub religijnymi. Do napisania tej książki skłoniła mnie zatem potrzeba omówienia wszystkich aspektów świata duchowego w prosty, głęboki i skrupulatny sposób. Mam nadzieję, że mi się udało i że jej lektura pomoże wam rozwiązać wszystkie wątpliwości, jakie mieliście na temat życia po śmierci.

Rozdział 4

Płaszczyzna mentalna, czyli świat duchowy

*Jak wyżej, tak i niżej.
Jak wewnątrz, tak i na zewnątrz²⁹.*

HERMES TRISMEGISTUS

Podsumujmy krótko to, co do tej pory działo się z duszą. Po pierwsze opuściła umarłe ciało na ziemi, opuściła plan fizyczny i udała się na płaszczyznę astralną. Tam wznosiła się poprzez kolejne rejony i porzuciła ciało astralne. W końcu dusza wejdzie na następną płaszczyznę: mentalną (pamiętaj, że podróż duszy możesz prześledzić na rysunku nr 6).

Płaszczyzna mentalna, znana również jako świat duchów lub niebo, jest ostatnim miejscem, do którego większość zmarłych

²⁹ Tres Iniciados, *El Kybalión*, Sirio, Málaga 2012. Nieoficjalna polska wersja: FranzBardon.pl, Trzej Wtajemniczeni, *Kybalion*, tłum. anonimowe, 2003, <https://kybalion.info.pl/#top>.

udaje się po śmierci. Wiadomo, że istnieją wyższe płaszczyzny, ale na obecnym etapie ludzkiej ewolucji duchowej jest to najwyższa płaszczyzna, na jaką dusza może się udać. Wszyscy z niej pochodzimy i wszyscy do niej zmierzamy po deinkarnacji. Można więc powiedzieć, że plan mentalny jest naszym prawdziwym domem i miejscem, w którym spędzamy większość czasu. Przybyliśmy na ziemię, żeby się uczyć, doświadczać i ewoluować. Następnie przeszliśmy przez obszar astralny, żeby dokończyć naukę, pozbyć się przywiązań do świata ziemskiego i podnieść wibracje. A po tej długiej podróży wracamy do domu, do świata duchowego.

Poznanie tego cudownego miejsca jest podstawą dla zrozumienia tego, kim jesteś i czym naprawdę jest życie. Wiedza ta mówi również wiele o rzeczywistości twojego obecnego życia, bowiem wszystkie ważne sytuacje, jakie spotykają cię na ziemi, zostały zaplanowane właśnie tutaj. Dlatego zrozumienie, czym jest ta płaszczyzna, ujawni ci, co się kryje za wszystkimi doświadczeniami, które tu przeżyłeś i których nie rozumiałeś lub błędnie zinterpretowałeś jako niesprawiedliwe, bezcelowe, przypadkowe lub niewytłumaczalne. Gdy wkroczysz w świat duchowy, zobaczysz, że wszystko nabierze nowego, szerszego i głębszego znaczenia.

Wchodzenie w światło na końcu tunelu

Podczas pobytu w przestrzeni astralnej dusza pozbyła się niższych wibracji, przywiązania do ziemi i negatywnych emocji; jej wibracja stała się wyższa, co pozwala jej odłączyć się od ciała astralnego. Jest teraz gotowa do kontynuowania swojej podróży na poziom mentalny, do miejsca, z którego przybyła i do którego

teraz powraca. Jak widziałeś na końcu poprzedniego rozdziału, przed tymi, którzy są na to gotowi, pojawia się piękne światło; być może dowiedziałeś się o nim z filmów, seriali telewizyjnych lub z opowieści o duchach. To światło jest bramą, która prowadzi duszę do następnej płaszczyzny istnienia.

Gdy dusza zbliża się do światła, czuje się tak, jakby wchodziła do wielkiego tunelu, na którego końcu widać promieniste światło pochodzące z planu mentalnego, do którego zmierza. Tunel ten jest przejściem pomiędzy dwiema płaszczyznami, a przechodząc przez niego, dusza zrzuca w końcu to, co pozostało z jej gęstego ciała astralnego, i zaczyna żyć w następnym ciele, mentalnym.

Raúl znajdował się na płaszczyźnie astralnej, towarzysząc swoim bliskim, którzy po jego śmierci nadal cierpieli na ziemi.

W pewnym momencie wszystko się zmieniło i zaczął się wznosić na wyższy poziom. W czasie regresji opowiedział mi, co zapamiętał:

[Raúl] – Nad moją głową jest światło... białe... bardzo intensywne... Daje mi spokój, jakiego nigdy wcześniej nie czułem. To światło mnie przyciąga, samo ciągnie mnie w górę, nie muszę nic robić...

[Joaquín] – Co jest wokół ciebie?

– Bardzo duży tunel... Jest ciemno, chociaż czasami widzę jakby prześwyt światła... żółte... zielone... Są piękne... Widzę je, kiedy wznoszę się w górę tunelu, w kierunku światła... Wiem, że tam właśnie muszę iść.

– Idziesz sam czy ktoś ci towarzyszy?

– Idę sam, ale nie czuję się samotny. Czuję jakby czyjaś obecność, mam wrażenie, że jestem w czyimś towarzystwie, ale nikogo nie widzę.

– Jak odczuwasz swoje ciało, gdy unosisz się w górę tunelu?

Nowe życie fizyczne duszy będzie zaprojektowane wokół kilku fundamentalnych pytań o to, jakiej nauki potrzebuje dana dusza i jak będzie mogła ją odbyć.

Czego dusza musi się nauczyć w nowym wcieleniu?

To jest kluczowe pytanie. Dusza ocenia, czego musi się nauczyć w swojej następnej reinkarnacji. Niektóre z tych nauk będą zupełnie nowe, podczas gdy inne będą kontynuacją tych, które pozostały niedokończone w poprzednich wcieleniach. Poprzednia rewizja życia w obecności rady mędrców jest w tym czasie decydująca, ponieważ to właśnie oni prowadzą duszę w taki sposób, aby mogła z większą pewnością zdecydować, czego musi się nauczyć. Podczas całego procesu wyboru dusza nigdy nie jest sama, więc jej przewodnik i mędrcy będą jej pomagać we wszystkich decyzjach.

Kiedy dusza jest młoda (to znaczy, że nie reinkarnowała się wiele razy i dlatego ma mało doświadczenia na ziemi), zaleca się jej wybierać małe i proste nauki, co zaowocuje łatwiejszym i spokojniejszym życiem. Natomiast gdy dusza jest już doświadczona, podejmuje większą liczbę nauk, przez co życie staje się nieco bardziej skomplikowane.

Ramona zapamiętała swoje doświadczenie w świecie duchów: wybierała nauki, które miała podjąć w swoim obecnym życiu na ziemi:

[Ramona] – Wszyscy planujemy moje nowe życie, to dość trudny, ale bardzo piękny moment... Wszyscy jesteście bardzo podekscytowani.

*[Joaquín] – Czego postanowiłaś się nauczyć w swoim nowym życiu?
– Muszę nauczyć się być cierpliwa.*

- Czy to będzie twoja główna nauka?
- Tak. Zawsze, gdy jestem na ziemi, staję się niecierpliwa, popadam w desperację, a to rani mnie i moich bliskich. Zdarzyło mi się to w dwóch poprzednich wcieleniach, a teraz chcę spróbować ponownie.
- Czy są jeszcze jakieś nauki, które wybrałaś?
- Tak, jeszcze jedna... Muszę się nauczyć być sama. Jest to życie, które będzie mnie kosztować najwięcej, ale w innych życiach byłam bardzo zależna, a w tym chcę spróbować stanąć na własnych nogach, być bardziej samodzielna.
- Wydaje mi się, że to dwie bardzo trudne lekcje...
- To prawda, ale mam już spore doświadczenie [śmieje się]. Mędrcy zaakceptowali te dwie rzeczy i zabrali inne, żeby mnie nie przeciążyć.
- Zatem wcieliłaś się w nowe życie, aby praktykować głównie te dwie nauki.
- Tak... Tyle wystarczy.

Przypadek Ramony jest bardzo częsty. Liczba nauk, po które dusza udaje się na ziemię, nigdy nie jest zbyt duża. Mogą to być dwie lub trzy nauki, a nawet jedna, w zależności od stopnia trudności.

Kiedy dusza wybierze to, czego musi się nauczyć w swoim nowym życiu, przechodzi do następnego pytania.

Jakie problemy karmiczne dusza musi rozwiązać?

Prawdopodobnie wiele razy słyszałeś już słowo **karma**, ale nie zawsze używa się go we właściwy sposób. Często postrzega się je jako synonim kary, ale jest to błąd. Wiemy już, że w świecie duchowym nie istnieje kara ani osąd; istnieje jedynie nauka poprzez równowagę. Do tego tak naprawdę odnosi się termin

„ZROZUMIEĆ ŚMIERĆ, ABY ZROZUMIEĆ ŻYCIE. TAKI JEST CEL”.

Ta książka w głęboki, a zarazem przystępny sposób przedstawia podróż, którą wszyscy odbywamy po śmierci. Szczegółowo opisuje, jak wygląda życie po „tamtej stronie” i jaki ma ono wpływ na nasze obecne na ziemi.

Dzięki tej wiedzy znajdujemy odpowiedzi na pytania, które ludzie zawsze sobie stawiali:

- ♦ Dokąd idziemy po śmierci?
- ♦ Po co tu jesteśmy?
- ♦ Jaki jest sens naszego życia?
- ♦ Dlaczego zawsze przytrafia nam się to samo?
- ♦ W jaki sposób duchy mogą komunikować się z bliskimi?

Publikacja ta została oparta na badaniach i rzeczywistych przykładach, które autor zebrał podczas regresji ze swoimi pacjentami, dzięki czemu przybliża nas do prawdziwej rzeczywistości życia po śmierci, pozbawionej wpływów religijnych czy filozoficznych.

Autor porusza również dwa tematy ściśle związane ze śmiercią: towarzyszenie umierającym oraz proces żałoby.

Joaquín Cámara ukończył psychologię, jest specjalistą w zakresie terapii żałoby i ekspertem w dziedzinie regresji do przeszłych wcieleń oraz życia pomiędzy wcieleniami. Od ponad dziesięciu lat bada zagadnienie życia po śmierci oraz wykorzystuje tę wiedzę w swojej pracy psychoterapeutycznej.

Prowadzi bloga i społeczność internetową pod nazwą *Círculo de Búsqueda* (Krąg poszukiwań), liczącą ponad milion czytelników.

Odwiedź nas na stronie
www.purana.com.pl

